

RAMON MAVAR, dipl. ing. građ. (1944. - 2009.)

Sve je kolege, prijatelje i znance duboko potresla vijest da je u 66. godini života preminuo Ramon Mavar, dipl. ing. građ., cijenjeni stručnjak geotehničke struke i projektant u *Institutu IGH* d.d. iz Zagreba.

Ramon Mavar rođen je u Varaždinu 1944. godine. Srednje je školovanje polazio u Varaždinu i Rijeci, a studij je građevinarstva završio 1969. na Građevinskom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu.

Bio je izvrstan student na zahtjevnom studiju građevinarstva iako je mnogo vremena posvećivao gitari i nogometu. Za sve su njegove kolege nezaboravne ostale večeri kada bi uz gitaru prelijepim glasom zapjevao talijanske kancone. Tada je nogomet bio glavni povod međusobnog okupljanja iako se zapravo mali broj mogao pohvaliti stvarnom kvalitetom u toj vještini. No Ramon Mavar je u tome bio pravi velemaistor i slobodno se može reći da bi se za njega čulo da se odlučio posvetiti samo nogometu. Sličan je slučaj bio i kada se radilo o glazbi.

Radni je vijek započeo 1970. u GP *Industrogradnja* kao inženjer na gradilištu, ali je već nakon godinu dana prešao u *Institut građevinarstva Hrvatske (IGH)*, gdje je neprekidno radio praktički do svojih posljednjih dana. Tijekom svoje duge stručne prakse razvio je uspješnu, opsežnu i raznoliku stručnu djelatnost projektiranja i nadzora u graditeljstvu, osobito u području geotehnike. U *IGH*-u se tako postupno razvio u vodećega geotehničara projektanta za temeljenje građevinskih konstrukcija.

Osim projektiranja, što je bio posao koji je najviše volio, obavljao je i niz rukovodećih poslova u *IGH*-u.

Tako je od 1984.-1991. bio tehnički voditelj Zavoda za geotehniku FGZ-a Zagreb u sastavu *Građevinskog instituta*, a u razdoblju od 1995.-2002. član i potom predsjednik Nadzornog odbora *Instituta građevinarstva Hrvatske* d.d.

Bio je uključen, najčešće kao voditelj, u rad projektnih i nadzornih timova niza značajnih i najčešće naj-složenijih građevina. Tako je radio na temeljenjima Jadranskog mosta u Zagrebu, mostova preko rijeke Save u Sisku i Ivanjoj Reci, mosta preko rijeke Mure, vijadukta Drežnik, vijadukta Mirna i mosta Pelješac. Ujedno je bio uključen u temeljenje prometnih građevina na autocestama Zagreb – Goričan, Bregana – Zagreb – Lipovac, Zagreb – Macelj i koridoru Vc kroz Republiku Hrvatsku, ali i na zaštiti građevnih jama poslovnih građevina, posebno u Zagrebu, poput *Blok Badela*, *Importane Gallerie*, zgrade Kurelčeva-Vlaška, zgrade Miramarska-Vukovarska, Dežmanova prolaza, podzemne garaže na Langovu trgu, *Varteksove* zgrade na Trgu bana Jelačića, KBC-

a *Rebro*, *Safir-Telura*, sanaciji građevne jame *HEP*-a u Kupskoj ulici i na kraju na gradilište *Ban Centra*.

Uz bogat projektantski i drugi stručni rad ipak je stigao objaviti i niz stručnih radova iz područja temeljenja građevinskih konstrukcija. Vrlo je brzo postao istaknuti stručnjak kojemu su se i stariji obraćali za savjet i mišljenje. Zaista je šteta što u radnom žaru više vremena nije posvećivao napredovanju u znanstveno-nastavnomu zvanju. Time nije naškodilo samo sebi, nego je i brojne naraštaje studenata prikratio za vrijedna iskustava pravoga znalca i praktičara. Tako se zapravo pridružio skupini najboljih hrvatskih inženjera koji su do kraja radnoga vijeka ostali „samo“ diplomirani inženjeri, a svojim su znanjem i sposobnostima znali nadvisiti i mnoge sa zvučnim naslovima.

Bio je član Hrvatskoga geotehničkog društava i srodnoga međunarodnog društva za mehaniku tla i geotehničko inženjerstvo.

Životni je opus Ramona Mavara bio zaokružen i cjelovit. Stručne je i znanstvene spoznaje na području geotehnike znalčki primijenio u građevinskoj praksi, ali ih je i nesebično prenosio na nove generacije građevinskih inženjera.

Kao kolega bio je potpuno otvoren i uvijek spreman za suradnju te vrlo strpljiv u razgovoru i razmatranju tuđih stajališta. U radu bio je iznimno detaljan i temeljit, a u promišljanjima pouzdan i razumljiv.

Malo su koga resile tolike brojne ljudske vrline. Imao je bistar um, istančan glazbeni dar, sportsku nadarenost, marljivost te gotovo asket-

sku skromnost i samozatajnost. Uz to je bio iznimno vedre naravi i duhovit, spreman našaliti se, ali i prihvatiti šalu. Ukratko, u sve čega god bi se prihvatio unosio je cijeloga sebe, dajući svemu posebnu vrijednost i kvalitetu.

Vrlo je brzo uočena njegova sposobnost za vođenje i organizaciju poslova. Spremno je prihvaćao uloge voditelja odjela ili zavoda, ali je te dužnosti obnašao pomalo osebujno. Naime uz to je i dalje obavljao sve inženjerske poslove, nerijetko preuzimajući i zadaće manje marljivih i odgovornih kolega kada bi se primicali ugovoreni rokovi, ali pritom nikada nije zapostavljao voditeljsku ulogu. Često se morao suočiti s brojnim problemima izvan inženjerske struke čega je i prije i danas bilo na

pretek. Dakako da je sve to iziskivalo gotovo dvostruko više radnih sati od propisanih, što je moralo škoditi vlastitomu zdravlju, a ponekad je oduzimalo vrijeme što ga je namjeravao posvetiti svojoj obitelji.

Imao je i jednu veliku strast – bridž. Ta ga je intelektualna igra bila toliko obuzela da joj je nakon nekog vremena podredio redovito nogometno okupljanje. Međutim, uvijek se igralo u zatvorenim prostorijama, uz dugotrajno sjedenje, a u njegovu slučaju i prekomjerno pušenje, što sasvim sigurno nije pridonosilo njegovu zdravlju.

A i sa zdravljem je zaista imao mnogobrojnih iskušenja. Najprije ga je godinama mučila migrena, a onda ga je 1983. zadesila teška prometna

nezgoda u kojoj je pretrpio ozljede s trajnim posljedicama koje su ga, vjerojatno, zauvijek udaljile od nogometu. Naposljetku, nedavna je imao tešku operaciju, ali ga ni to nije uspjelo primorati da više vremena i pozornosti posveti sebi i svom zdravlju. Ramon Mavar je naprosto bio svojevrstni zarobljenik osjećaja dužnosti, a nikada se nije brinuo hoće li se to primjereno vrednovati ili nagraditi.

Posjedovao je vedru narav, srdačnost, nesebičnost, čestitost, pouzdanost. Kao prijatelj bio je velikodušan i uvijek nasmiješen. Volio je društvo, svoje mnogobrojne hobije i uživao je u životu. Upravo su ga stoga svi toliko voljeli i cijenili. I zato svima toliko bolno nedostaje.

D. M i Z. M.